

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. listopadu 2025 v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED], vedené pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 26. 6. 2025, č. j. 10 T 63/2024-376,

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 26. 6. 2025, č. j. 10 T 63/2024-376, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]
[REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], datová schránka [REDACTED],

je vinen, že

poté, co [REDAKCE], narozená [REDAKCE], požádala dne 20. 12. 2023 prostřednictvím emailu zaslaného do redakce [REDAKCE] o uveřejnění svého článku nadepsaného jako „[REDAKCE]“, v němž polemizuje nad projednáváním rozpočtu města [REDAKCE] pro rok 2024 a nad nesouhlasem se zařazením některých investičních akcí do rozpočtu města pro rok 2024, kdy celý text tohoto článku mu byl prostřednictvím emailu ještě téhož dne společně s redakčním komentářem a doporučením přeposlán z redakční emailové schránky [REDAKCE] do jím užívané emailové schránky [REDAKCE],

dne 29. 12. 2023 ve 12:06 hodin, za využití internetového připojení s IP adresou [REDACTED] instalovaného na adrese [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], zaslal z emailové schránky [REDACTED], kterou užívá k obchodním a soukromým účelům, do emailové schránky [REDACTED] užívané právě [REDACTED] [REDACTED] emailovou zprávu ve znění „[REDACTED]“, jejíž přílohou byl i soubor pojmenovaný jako „[REDACTED]“ obsahující sken textu (dopis) ve znění:

[REDACTED]

přičemž takto jednal ve zjevné reakci na text článku, který žádala [REDACTED] uveřejnit ve [REDACTED] [REDACTED] a ve zjevném úmyslu přinutit jmenovanou k tomu, aby se do budoucna zdržela psaní jakýchkoliv negativních komentářů směrem k vedení města [REDACTED], a to s výhrůžkou, že jinak nechá prověřit její předchozí působení na

Shoda s prvopisem potvrzuje Nikola Šrailová

pozici [redacted] a začne zveřejňovat jemu dostupné informace v blíže nespecifikovaném [redacted] periodiku,

tedy

jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul,

čímž spáchal

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“)

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu v rozsahu 100 (sto) denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000 (tisíc) Kč, tj. celkem 100 000 (sto tisíc) Kč.**

2. Proti tomuto rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaný. V jeho písemném odůvodnění prostřednictvím svého obhájce uvedl, že rozsudek napadá v celém rozsahu, jelikož se předmětného přečinu nedopustil a rozsudek trpí vadami podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, neboť se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci a skutková tvrzení jsou nejasná a neúplná. Rozsudek trpí také vadami podle § 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu, když vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně. Obžalovaný vinu stíhaným trestným činem v průběhu celého řízení důrazně odmítal. Ačkoliv byly podle obžalovaného na základě provedených důkazů dány důvodné pochybnosti o tom, že se předmětného přečinu dopustil právě on, tak jej i přesto soud prvního stupně uznal vinným. Obžalovaný však zjistil, kdo byl skutečným pisatelem a odesílatelem předmětného dopisu. Touto osobou je [redacted]. Obžalovaný ke svému odvolání přiložil písemné vyjádření [redacted] datované dnem 3. 7. 2025 následujícího znění: „Já, [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted], tímto přiznávám, že jsem dopis adresovaný [redacted], který byl předmětem řízení vedeného proti [redacted] u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 10 T 63/2024, psala a odeslala já, a to bez vědomí [redacted] nebo kohokoliv jiného. Ačkoliv svého jednání lituji, tak považuji za vhodné uvést, že motivem pro napsání tohoto dopisu bylo předchozí jednání [redacted] v pozici [redacted]. Tímto jednáním, které lze označit přímo za bossing, přispěla dle mého názoru paní [redacted] k [redacted] mé spolužačky a blízké kamarádky [redacted] a způsobila [redacted]. Obě se přitom potýkaly s [redacted]. Toto přiznání činím podle svého nejlepšího svědomí a s vědomím jeho možných následků“. Obžalovaný s ohledem na takto uvedené navrhl, aby ve věci byl proveden důkaz výsledkem [redacted]. Poukázal na to, že na autorství paní [redacted] k předmětnému dopisu je možné usuzovat i na základě důkazů provedených v průběhu řízení před soudem prvního stupně, neboť paní [redacted] měla přístup do e-mailové schránky, ze které byl dopis zaslán, v okamžiku zaslání dopisu se nacházela v objektu, ze kterého byl dopis zaslán, znala obsah článku paní [redacted], na který bylo dopisem reagováno, když jí byl zaslán na její e-mailovou adresu, měla motiv jej napsat – motivem bylo předchozí jednání paní [redacted] popsané v prohlášení [redacted] a o působení paní [redacted] na [redacted] věděla, když se o záležitostech města s obžalovaným přirozeně baví a je občansky aktivní. Obžalovaný k tomu poznamenal, že skutečnosti uvedené v dopise jsou ve [redacted] skutečně veřejným tajemstvím a není nikterak složité je získat. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a sám ve věci rozhodl ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu, případně, aby věc byla podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle

Shoda s prvopisem potvrzuje Nikola Šrailová

§ 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

3. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež tomuto předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.
4. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo vadami předpokládanými ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Soud prvního stupně provedl při hlavním líčení v souladu s procesními předpisy důkazy nezbytné pro objektivní rozhodnutí o podané obžalobě. Osobně vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Provedl důkaz i všemi listinami opatřenými v přípravném řízení, případně předloženými stranami v rámci řízení před soudem. K výslechu předvolal i [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto osoby po zákonném poučení využily svého zákonného práva a ve věci jako svědci nevypovídaly.
5. Odvolací soud musel reagovat na podané odvolání a předložené prohlášení [REDAKCE] [REDAKCE] doplněním dokazování o výslech svědkyně [REDAKCE]. Ta se v odvolací fázi řízení po zákonném poučení rozhodla ve věci vypovídat. Uvedla, že napsala předmětný dopis paní [REDAKCE], přičemž práva nevypovídat v předchozích fázích řízení využila proto, že nepředpokládali, že okresní soud bude mít křišťálovou kouli a určí, že za počítačem seděl [REDAKCE]. K motivu napsání dopisu uvedla, že poškozená používala bossing vůči její dlouholeté kamarádce, spolužačce ze základní školy, paní [REDAKCE]. O této záležitosti se doma bavili a kritického dne, když dělaly inventuru s paní [REDAKCE], tak hovořily o praktikách na obecním úřadě, o tom, jakým způsobem poškozená používala bossing vůči její kamarádce, která [REDAKCE]. Posléze odešla nahoru do kanceláře, kde potřebovala vyřídit emaily a napsala předmětný dopis. K dotazu, z jakého důvodu dopis nepodepsala svým jménem, uvedla, že s paní [REDAKCE] nikdy nepřišla do styku a už předtím napsala dopis jménem [REDAKCE] paní [REDAKCE] a pokud by to psala svým jménem, tak pro paní [REDAKCE] by to asi nebylo tak, jako jméno [REDAKCE], když pro ni je jméno [REDAKCE] jako červený hadr pro býky. K dotazu, jak zná poškozenou uvedla, že ji zná ze zastupitelstev, od lidí z [REDAKCE], od bývalé [REDAKCE], bývalého [REDAKCE], poměrně dost se o ní mluví. Nikdy s ní nehovořila, byla jednou přítomna v bydlšti paní [REDAKCE] návštěvě ze strany poškozené, která přišla popřát k narozeninám, přičemž od své kamarádky zjistila, že pravým důvodem návštěvy byla kontrola, zda se ta nachází v době pracovní neschopnosti ve svém bydlšti. I lékař potvrdil, že zdravotní stav její kamarádky se zhoršil v důsledku bossingu ze strany poškozené, její rodina chtěla psát i otevřený dopis na obec, ale dříve, než k tomu došlo paní [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud v dopise zmínila firmu [REDAKCE], tak o tom hovořil [REDAKCE], jenž měl spočtené náklady s tím, že tuto firmu prosazuje poškozená. K dotazu, co je jí známo o předchozí pracovní kariéře poškozené uvedla, že o té ví od lidí z [REDAKCE], že byla [REDAKCE], což upřesnila tak, že asi [REDAKCE]. K opětovnému upřesnění skutečnosti, proč dopis podepsala jménem [REDAKCE] uvedla, že jeho jménem psala dopis i paní [REDAKCE], která dříve pracovala na obecním úřadě, když [REDAKCE] dělala [REDAKCE], paní [REDAKCE] se s [REDAKCE] kamarádila do doby, než jako [REDAKCE] skončila. Dopisem tehdy reagovala na skutečnost, že paní [REDAKCE] děkovala odcházející paní [REDAKCE], [REDAKCE] o tom věděl a řekl jí, aby to klidně napsala jeho jménem. O napsání dopisu poškozené [REDAKCE] informovala v den odeslání ve večerních hodinách, neposílala mu dopis do jeho mobilního telefonu, měl možnost si ho přečíst v emailu.

Později dopis poslala [REDAKCE]. Pokud jde o účast na veřejném životě ve [REDAKCE], uvedla svědkyně, že dochází na zastupitelstva a je [REDAKCE]. O záležitostech zmíněných v předmětném dopise má vědomost od [REDAKCE] i z účasti na zastupitelstvech. Šlo o odvážení odpadů, kdy poškozená prosazovala firmu [REDAKCE], což koalice rozporovala, a i se ukázalo, že taková změna stála více peněz, řádově do milionu korun. Pokud jde o nevyřízené dotace, tak svědkyni je známo, že bývalé vedení obce hodlalo postavit sociální dům, což bylo podmíněno vyřízením 12ti milionové dotace, která však vyřízena nebyla. Každému v obci je známo, že obec utrpěla finanční ztráty v důsledku prohraných soudních sporů, když mělo jít o spory o parcely, na kterých podnikali [REDAKCE]. Svědkyni je i známo, že poškozená zařadila dva podřízené zaměstnance obecního úřadu do vyšších platových tříd, což později nešlo napravit pro promlčení stanovených lhůt. Podrobněji se svědkyně vyjádřila i k problematice stropů v budově základní školy, které se podle znaleckého stanoviska opatřeného poškozenou musely zbourat, což následně bylo vyvráceno znalci v oboru statiky, které přibral obžalovaný, takže nyní se stropy bourat nemusí, v objektu může být základní umělecká škola. Pokud byla svědkyně dotázána, zda disponuje materiály, jimiž může prokázat dřívější pochybení poškozené ve funkci [REDAKCE], uvedla, že nikoliv, o těchto záležitostech se bavili s [REDAKCE], takže předpokládá, že ten takovými materiály disponuje, je jí známo, že měl v dispozici obsah počítače bývalé [REDAKCE]. K bezprostřední pohnutce, která měla vést svědkyni k napsání a odeslání předmětného dopisu, tato uvedla, že šlo o bossing vůči paní [REDAKCE], ale i vůči paní [REDAKCE], jež [REDAKCE], když jí poškozená dala výpověď. Svědkyně přesně nevěděla, kdy posledně jmenovaná [REDAKCE], pokud jde paní [REDAKCE], tak ta [REDAKCE]. K sepsání předmětného dopisu přispěl i článek poškozené, který chtěla uveřejnit ve zpravodaji města, jenž považovala svědkyně za tendenční, když neobsahoval např. informaci, že se stavbou výtahů v bytových domech by museli souhlasit všichni nájemníci domů. O bossingu vůči svým kamarádkám se v předmětném dopise nezmínila, nechtěla je jmenovat. O sepsání dopisu v následujícím týdnu informovala [REDAKCE], věděla o tom celá koalice, [REDAKCE] a další. [REDAKCE] reagoval tak, že pokud dojde k jeho obvinění, bude tvrdit v souladu se skutečností, že to nepsal. K dotazu, zda si uvědomovala, že může [REDAKCE] tímto jednáním způsobit potíže, uvedla, že věc brala jako osobní dopis paní [REDAKCE], pokud se měla vyjádřit k tomu, zda považuje za běžné někomu osobním dopisem vyhrožovat trestním stíháním, uvedla, že nikdy nikomu dopis nenapsala, jen uvedeným dvěma paním. Kritického dne odešla do kanceláře kolem 11:30 hodin a napsala předmětný dopis, když přitom odpověděla i na emaily od paní [REDAKCE]. S tou běžně komunikuje prostřednictvím emailu, když odpovídá na obdobné jednoduché dotazy, složitější záležitosti s ní řeší [REDAKCE]. V předchozích fázích řízení nepovažovala za potřebné přihlásit se k autorství dopisu, neboť nepředpokládala, že bude obviněn [REDAKCE], jenž bude tvrdit, že dopis nepsal, když na předmětný email mají přístup další osoby, a to [REDAKCE] a zaměstnankyně. Chtěla ve věci vypovědět při druhém hlavním líčení, ale bylo jí doporučeno, aby mlčela. Pokud jde o text písemného prohlášení přiloženého k odvolání obžalovaného, tak před [REDAKCE] a jeho obhájcem uvedla, co chce napsat a oni to sepsali. Ke způsobu doručení dříve sepsaného dopisu adresovaného paní [REDAKCE] svědkyně uvedla, že tento poslala jmenované na email. K dotazu, jakým způsobem se dozvěděla o článku paní [REDAKCE], nejdříve uvedla, že šlo o stejný způsob, jako v případě článku paní [REDAKCE], posléze uvedla, že článek paní [REDAKCE] se k ní dostal již vytištěný, vytiskl si ho zřejmě [REDAKCE], který užívá stejnou kancelář jako ona.

6. Odvolací soud musí především konstatovat, že soud prvního stupně po provedení všech v době jeho rozhodování dostupných důkazů přistoupil k hodnocení důkazů, jež je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu. Své úvahy při hodnocení provedených důkazů a závěry, k nimž dospěl, rozvedl v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu v odůvodnění napadeného rozsudku pod body 20. až 38.
7. Okresní soud při posuzování věrohodnosti obhajoby samotného obžalovaného poukázal na určité rozpory, které vyplynuly především v porovnání jeho výpovědi z přípravného řízení s obsahem

Shoda s prvopisem potvrzuje Nikola Šrailová

výpovědi učiněné jím při hlavním líčení a dále i na nesoulad některých jeho tvrzení s obsahem dalších ve věci provedených důkazů. Rozporně se tak obžalovaný vyjádřil ke své účasti a účasti dalších osob na provádění inventury v [REDAKCE] dne 29. 12. 2023, jednotné nebylo jeho vyjádření ohledně označení a počtu osob, které měly přístup do emailové schránky, z níž byl předmětný dopis odeslán, shodné nebylo ani jeho vyjádření ohledně okamžiku, kdy se s předmětným dopisem seznámil. S poukazem na výpověď svědka [REDAKCE] okresní soud logicky vzal za prokázané, že obžalovaný již v polovině ledna 2024 měl předmětný dopis ve svém mobilním telefonu a četl z něho před tímto svědkem a [REDAKCE] úryvky. K tvrzení obžalovaného o přístupu jeho zaměstnanců do emailové schránky [REDAKCE] za účelem vyřizování objednávek, uvedla zaměstnankyně [REDAKCE], že tuto emailovou adresu nepoužívá. Z provedených důkazů vzal okresní soud za prokázané, že předmětnou emailovou adresu v kritické době, ale i v době předcházející, používal obžalovaný jako svou kontaktní adresu pro účely pracovní i soukromé, což vyplynulo z výpovědi poškozené, svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], svědka [REDAKCE], z internetových stránek [REDAKCE], místní organizace [REDAKCE], kde obžalovaný působí jako [REDAKCE]. Poté, co okresní soud provedl důkaz dopisem, který měl být sepsán obžalovaným a adresován [REDAKCE], a to v reakci na její článek, který chtěla zveřejnit ve zpravodaji města jako poděkování poškozené za její činnost ve funkci [REDAKCE] [REDAKCE], shledal okresní soud vyvrácenou i tu část obhajoby obžalovaného, že se nikdy nepodepisuje jako [REDAKCE]. Své závěry o pachatelství obžalovaného okresní soud mimo jiné založil na zjištění, že dopisy adresované poškozené a svědkyni [REDAKCE], stejně jako oficiální reakce obžalovaného uveřejněné ve zpravodaji města vykazují shodný styl, obsahují vyjádření útočná a sarkastická. I skutečnost, že pisatel dopisu adresovaného poškozené tuto upozornil na skutečnost, že má stále kopii jejího počítače, potvrzuje podle okresního soudu závěr, že autorem dopisu je obžalovaný, jenž měl skutečně v dispozici data opatřená z počítače poškozené, který užívala při výkonu funkce [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud tak po poměrně podrobném hodnocení důkazů uzavřel, že jím označené nepřímé důkazy vytvářejí dostatečně ucelený řetězec, na jehož základě lze učinit jednoznačný závěr, že pachatelem stíhaného skutku je právě obžalovaný.

8. Po doplněném dokazování v rámci odvolacího řízení se musel soud druhého stupně zabývat tím, zda nové svědectví [REDAKCE] je samo o sobě či ve spojení s obsahem dalších již ve věci provedených důkazů dostatečně věrohodným podkladem pro zvrácení dosavadních závěrů okresního soudu o vině obžalovaného. [REDAKCE] se po zákonném poučení přihlásila k autorství i odeslání předmětného dopisu adresovaného poškozené, způsobem shora popsáním rozvedla i okolnosti, za kterých tak učinila, pohnutku k tomuto jednání, vysvětlila, z jakého důvodu nepřišla se svým svědectvím dříve v dosavadním průběhu trestního řízení. Vyjádřila se i k důvodům sepsání tohoto dopisu jménem obžalovaného s tím, že obdobným způsobem v minulosti jménem obžalovaného a s jeho souhlasem vyhotovila dopis adresovaný paní [REDAKCE], a to v reakci na článek, který jmenovaná chtěla uveřejnit ve zpravodaji města.
9. K samotnému způsobu výpovědi svědkyně je nutno konstatovat, že ta vypovídala poměrně spontánně, bez váhání odpovídala na doplňující dotazy soudu či stran, nebyly zřetelné ani určité nonverbální projevy, které by mohly svědčit pro nevěrohodnost jí podávaných tvrzení. Z tohoto pohledu však soud nemohl přehlížet, že jde o výpověď osoby, která jako [REDAKCE] je poměrně detailně informována o dosavadním průběhu trestního řízení, obsahu ve věci provedených důkazů a je zcela reálné, že byla seznámena i s hodnocením provedených důkazů ze strany soudu prvního stupně. S ohledem na to, že se rozhodla podat svou svědeckou až v rámci odvolacího řízení, měla dostatek času si obsah své výpovědi připravit a připravit se i na případné otázky, které mohla s ohledem na znalost celé věci předpokládat. Již takovéto načasování podání svědecké výpovědi v projednávané trestní věci je způsobilé vyvolat pochybnosti o pravdivosti nyní předkládaných tvrzení. Úkony trestního řízení byly v této trestní věci zahájeny dne 19. 2. 2024. Dne 15. 7. 2024 bylo obžalovanému doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro skutek kvalifikovaný jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku. Dne 28. 5. 2024 byla

Shoda s prvopisem potvrzuje Nikola Šrailová

██████████ vyzvána k podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu, přičemž po zákonném poučení využila práva ve věci nevypovídat. Dne 25. 10. 2024 byla ve věci podána obžaloba a k hlavnímu líčení konanému dne 27. 3. 2025 byla jmenovaná předvolána k podání svědecké výpovědi, ale i tehdy využila zákonného práva ve věci nevypovídat. Řízení před soudem prvního stupně vyústilo v napadený rozsudek, jenž byl vyhlášen dne 26. 6. 2025. Až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku přichází ██████████ se svým svědectvím.

10. Skutečnosti, kterými svědkyně odůvodnila takovýto postup, nepovažuje odvolací soud za logické a pravděpodobné. Autor a odesílatel předmětného výhrůžného dopisu musel být přinejmenším srozuměn s tím, že zasahuje do trestním zákonem chráněných zájmů a pokud podepsal dopis jménem obžalovaného a odeslal dopis z jím užívané emailové schránky, byl srozuměn s tím, že může přivodit trestní stíhání právě obžalovaného. K tomu také došlo a bylo zcela reálné, že dojde k ohrožení celkové reputace obžalovaného, jeho ██████████, když působí ve ██████████. Jeví se tak poměrně nepředstavitelné, aby ██████████ jako skutečná autorka předmětného dopisu dlouhou dobu přihlížela dehonestaci ██████████ a neuvedla celou záležitost na pravou míru již v dřívější fázi vedeného trestního řízení a spoléhala se na to, že orgány činné v trestním řízení nemají k dispozici křišťálovou kouli, aby mohly mít za prokázané, že za počítačem v kritické době seděl právě obžalovaný.
11. Za věrohodný nepovažuje odvolací soud ani svědkyní uváděný motiv k sepsání předmětného dopisu a důvod proč dopis vyhotovila jménem ██████████. Již ve svém písemném prohlášení ze dne 3. 7. 2025 uvedla, že hlavním motivem byl tzv. bossing poškozené v pozici ██████████ vůči ██████████ kamarádkám svědkyně. Na tom setrvala i v rámci podání svého svědectví, když rozvedla, že právě kritického dne o předmětném bossingu a svých kamarádkách hovořila se spolupracovnicí ██████████ a pod vlivem emocí a rovněž v reakci na článek poškozené, jenž měl být zveřejněn ve zpravodaji města, se rozhodla předmětný dopis sepsat a odeslat. Samotný obsah předmětného dopisu takto uváděným okolnostem vůbec neodpovídá. Absentují v jeho obsahu jakékoliv poukazy na údajný bossing ze strany poškozené vůči svědkyni nyní označovaným osobám. Pisatelem dopisu je poukazováno na celou řadu profesních pochybení, jichž se měla dopustit v době výkonu funkce ██████████ (prosazování firmy ██████████, nevyřízení dotací, plundrování městské pokladny, prohrané soudní spory, nesprávné zařazení pracovníků do vyšších platových tříd bez splnění kritérií, tendenční zpracování posudku na statiku stropů v základní škole apod.). Jde prakticky o kritiku ██████████ směřující k tomu, aby se přestal veřejně angažovat, aniž by mu byly adresovány výtky nyní svědkyni uváděného charakteru. Pokud by se svědkyně pod vlivem určitých emocí rozhodla k náhlému sepsání předmětného výhrůžného dopisu zejména s ohledem na skutečnost, že poškozená měla ublížit jejím kamarádkám, lze logicky očekávat, že by se takováto okolnost odrazila v jím sepsaném dopisu, a to i s ohledem na skutečnost, že měla takto jednat bezprostředně a v poměrně krátkém časovém úseku trvajícím zhruba třicet minut (do kanceláře měla kritického dne odejít kolem 11:30 hodin, odpověděla v té době na emaily svědkyně ██████████ v 11:41, 11:53 a v 11:56 hodin a předmětný dopis odeslala ve 12:06 hodin). Časové souvislosti uváděné svědkyní a časy odeslání předmětných emailů nasvědčují tomu, že svědkyně příliš velký časový prostor pro sepsání předmětného dopisu neměla mít. Nejde přitom o natolik krátký elaborát, jenž lze sepsat během několika minut. Svědkyni uváděný motiv k tvrzenému sepsání dopisu se jeví nevěrohodný i s ohledem na skutečnost, že k údajnému bossingu mělo docházet před více lety, neboť paní ██████████ měla podle svědkyně ██████████, přesně nevěděla, kdy měla ██████████ paní ██████████. Že by i po více než třech letech od ██████████ kamarádky byly svědkyni uváděné okolnosti nadále natolik živé a zraňující, aby ji motivovaly k sepsání výhrůžného dopisu, nepovažuje odvolací soud za věrohodné.
12. Rovněž tak vysvětlení sepsání předmětného dopisu jménem obžalovaného je vnitřně rozporné a vzbuzuje důvodné pochybnosti. Svědkyně k tomu uvedla, že s paní ██████████ nikdy nepřišla do

styku a už předtím napsala jménem [REDAKCE] dopis paní [REDAKCE], a kdyby to psala svým jménem, tak pro paní [REDAKCE] by to asi nebylo tak, jako jméno [REDAKCE], pro ni je jeho jméno jako červený hadr pro býky. Dále uvedla, že s paní [REDAKCE] nic neměla, žádný konflikt a posílala to ještě z emailu [REDAKCE]. Svědkyně tak na jednu stranu argumentuje tím, že s poškozenou nikdy nepřišla do styku, neměla s ní nikdy žádný konflikt, na druhou stranu k ní má chovat výraznou zášť pro její údajný bossing vůči jejím kamarádkám.

13. V souvislosti s vysvětlením této záležitosti svědkyně sama uvedla, že již v předchozím období sepsala jménem obžalovaného dopis adresovaný paní [REDAKCE]. Lze konstatovat, že v tomto směru předešla dotazu ze strany soudu, jenž se jí hodlal na vědomost o takovémto dalším dopise tázat. Byť tento další dopis není předmětem vedeného trestního řízení, tak soud prvního stupně tento listinný důkaz podrobil hodnocení a považoval jej za jeden z článků řetězce nepřímých důkazů, které vyvracejí obhajobu obžalovaného. Tím, že se svědkyně sama spontánně přihlásila i k autorství tohoto dalšího dopisu, prakticky potvrdila, že před svou výpovědí byla seznámena s hodnocením důkazů ze strany soudu prvního stupně a rozhodla se podáním svého svědectví závěry soudu zpochybnit. K takovémuto závěru vede odvolací soud i ta skutečnost, že svědkyně ve věci vypovídala poměrně spontánně, bez váhání, ale pokud byla dotazována na okolnosti, za kterých se do její dispozice dostal článek paní [REDAKCE] a jakým způsobem odesílala dopis, který měla sepsat s vědomím obžalovaného jeho jménem, nebyla schopna odpovědět s předchozí jistotou, zda jí byl článek paní [REDAKCE] zaslán emailem jako článek paní [REDAKCE], nebo se k ní dostal již ve vytištěné podobě, k čemuž se posléze i přiklonila. Uvedla, že odpověď zaslala přímo na email paní [REDAKCE]. Takovéto vysvětlení je v rozporu s obsahem listinných důkazů, které byly předloženy zmocněnkyní poškozené či opatřeny okresním soudem. Z těchto důkazů je zřejmé, že článek paní [REDAKCE] redakcí zpravodaje byl postoupen obžalovanému k vyjádření, pisatelce bylo redakcí sděleno, že její článek nebude zveřejňován, neboť již není aktuální a v příloze tohoto sdělení byl zaslán osobní dopis obžalovaného. Je tak zřejmé, že odpověď paní [REDAKCE], k jejímuž autorství se nyní také hlásí svědkyně [REDAKCE], nebyla odeslána přímo na email adresátky, ale byla v dispozici redakce, která jí v příloze svého sdělení zaslala na vědomí adresátce.
14. Za další skutečnost, která nesvědčí pro věrohodnost výpovědi svědkyně [REDAKCE] považuje odvolací soud i tvrzení svědkyně, že o předmětném výhrůžném dopisu a o svém autorství měla informovat nejen obžalovaného, ale i celou řadu dalších osob, prakticky celou jejich koalici, [REDAKCE] a další osoby. V řízení před okresním soudem byli osobně [REDAKCE] a ani jeden z nich se nevyjadřoval v tom směru, že by mu bylo známo, kdo je autorem předmětného dopisu. Pokud by mělo být všem z koalice již dříve známo, že k autorství se otevřeně hlásí [REDAKCE], jak ona nyní ve své výpovědi prezentuje, nebyl by zřejmě důvod k tomu, aby po zákonném poučení ze strany soudu jako svědci i o této skutečnosti vypověděli při hlavním líčení a nezamlčovali by ji, a to i s ohledem na možný postih pro klivé svědectví. Svědkyně [REDAKCE] dokonce uvedla, že předmětný dopis ani nečetla, slyšela o něm, neboť se o tom povídalo ve městě. Při zasedání zastupitelstva se paní [REDAKCE] snažila předmětný dopis přechíst.
15. Ke shora uvedenému odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně dodává, že obsah a styl sepsání předmětného dopisu, dopisu zasláního paní [REDAKCE] a oficiálních reakcí obžalovaného jako [REDAKCE] na články poškozené zveřejněné ve zpravodaji města či takto zveřejněné články dalších osob, které vyznívaly jako poděkování poškozené jako [REDAKCE], je výrazně podobný, jde o reakce útočné, sarkastické. Obžalovaný nezpochybňuje autorství ve zpravodaji města zveřejněné reakce na článek poškozené ([REDAKCE]). Takovýto článek uvozuje slovy: „[REDAKCE]“. Dále uvedl: „[REDAKCE]“.

„: Ve zveřejněné reakci na článek (jenž byl poděkováním poškozené) obžalovaný pod názvem „“ mimo jiné uvedl: „

„: Předmětný výhrůžný dopis obsahuje obdobné obraty: „

„: Zcela dehonestujícím způsobem jsou v dopise označováni příznivci poškozené „

„: Obdobné obraty obsahuje i dopis adresovaný paní : „

16. Z uvedeného je skutečně zřetelné, že předmětný dopis, dopis adresovaný paní a zveřejněné reakce obžalovaného na články otištěné ve zpravodaji města, jsou obdobného stylu, obsahují sarkastické výrazy, je poukazováno na to, že jejich autor má k dispozici počítač poškozené, poškozená je vyzývána k tomu, aby svou další činnost směřovala do svého nového působiště v . I takovéto okolnosti podporují závěr, že skutečným autorem všech těchto písemností je jediná osoba, a to obžalovaný.
17. S ohledem na shora rozvedené nepovažuje odvolací soud svědeckou výpověď za věrohodnou, nýbrž za svědectví účelově motivované snahou zabránit po vyčerpání předchozí strategie obhajoby obžalovaného jeho odsouzení pro stíhaný skutek, zabránit tak ohrožení jeho , a to i za cenu svého vlastního odsouzení. Odvolací soud tak neshledal důvod pro zásah do výroku o vině. Skutková zjištění učiněná okresním soudem mají podklad v provedených důkazech, jsou výsledkem správného hodnocení důkazů, souladného s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a nevznikají o nich důvodné pochybnosti. Vzhledem k tomu, že argumentace soudu prvního stupně je prakticky vyčerpávající a odvolací soud se s ní plně ztotožňuje, odkazuje v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozsudku.
18. Pochybení nebylo shledáno ani v právním posouzení stíhaného skutku. Předmětným dopisem bylo reagováno na článek poškozené, v němž polemizovala nad projednáváním rozpočtu města . Použitím pohrůzek vyšetřováním činnosti poškozené v předchozí pozici , tedy fakticky trestním stíháním, pohrůzkou výkonem trestu odnětí svobody („“), hrozbou zveřejnění informací dostupných v počítači poškozené, byla poškozená nucena zdržet se další kritiky vedení města. Takovýmto jednáním došlo k naplnění znaků skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný použitím pohrůžky jiné těžké újmy nutil poškozenou k tomu, aby něco opominula.
19. K pochybení nedošlo ani při rozhodování o potrestání obžalovaného. Je naopak zřejmé, že okresní soud odpovídajícím způsobem přihlédl ke všem skutečnostem významným pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. Důvodně poukázal na skutečnost, že obžalovaný výrazným a zcela neadekvátním způsobem zasáhl do práv poškozené, do práva občana na svobodný projev, a to navíc za situace, kdy vykonává funkci . S ohledem na zvolenou obhajobu obžalovaného nebylo možno v jeho prospěch přihlížet k doznání, spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, ani k projevené lítosti, či sebereflexi na straně obžalovaného. Zvolený alternativní trest akcentuje především okolnost dosavadního bezúhonného života obžalovaného a lze ho považovat za vhodnou reakci na zjištěné protizákonné jednání obžalovaného. Při stanovení výměry ukládaného peněžitého trestu okresní soud přihlížel k rozhodným skutečnostem v podobě závažnosti postihovaného činu, možnostem nápravy obžalovaného, k jeho majetkovým, výdělkovým a dalším poměrům. Peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 1 000 Kč nelze

považovat za potrestání nepřiměřeně přísné, aby odvolací soud shledal důvody pro zásah do napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu.

20. Odvolání obžalovaného tak bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice 12. listopadu 2025

JUDr. Jiří Trnka v. r.
předseda senátu